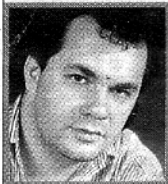

ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ

(Επιμέλεια: Γιάννης Φλέσσας)

«Αμόνι και νερό»

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΛΕΚΑΚΗ

Με τον Μανώλη Λιδάκη υπηρετήσαμε μαζί, στα τεθωρακισμένα, στον Αυλώνα. Τραγουδούσε από τότε, κι από τότε ήταν σοβαρός και σπιβαρός τραγουδιστής.

Κι εγώ από τότε του χρωστούσα ένα καλό τραγούδι...

Ετσι, όταν ήλθαν τα παιδιά από το συγκρότημα «Αρμός» και με βρήκαν, και μου ανακοίνωσαν πως ο Μανώλης εξέφρασε την επιθυμία να τραγουδήσει αυτό το τραγούδι που είχα γράψει (σε μουσική Μάνου Σμαριανάκη), ένιωσα πως μια παλαιά επιθυμία μου εκπληρώνεται κι εξοφλείται.

Οι «Αρμός» είναι μια ιδιαίτερα περίπτωση στον χώρο του τραγουδιού και της δισκογραφίας.

Σε πείσμα των δύσκολων καιρών του εύκολου τραγουδιού, αυτοί κάνουν... του κεφίου τους, τραγούδια ψαγμένα, τραγούδια ψυχής και πάντα κατά βά-

σιν ευδείελα λαϊκά.

Είμαι ευτυχής που βοήθησα και συμμετέχω στη δημιουργία του δίσκου των «Αρμός».

Και που αυτή η δουλειά των τρελών φίλων μου από το Ηράκλειο, του Λευτέρη, του Μάνου, του Αποστόλη και του Γιάννη, βρήκε εταιρεία (τη Legend) κι εκδόθηκε!

Αυτό σημαίνει πως υπάρχει ακόμη ελπίδα για το καλό, το άλλο, τραγούδι. Υπάρχει φως για όλα τα νέα παιδιά που (ακόμη) το παλεύουν, που (ακόμη) δεν έχουν παραδοθεί, που (ακόμη) διαφυγγάνουν από τις δαγκάνες του συστήματος...

Το αμόνι όπου σφυρηλατούνται οι σχέσεις είναι ζεστό. Το νερό που πέφτει επ' αυτού προσπαθεί να τις κρυώσει, για να τις κατασταλάξει, να τις μορφοποιήσει, να τις ορίσει. Κι όλο αυτό μέσα στον αέναο κύκλο του μεγάλου ερωτικού ενιαυτού.

Και καμιά φορά ο κύκλος έχει μεγάλη ακτίνα. Άλλες πάλι φορές έχει μικρή. Αλλά πάντα κλείνει. Ολοκληρώνεται. Και μόλις ολοκληρωθεί γράφεται η αδυσώπητη Ιστορία, ο κυνηγάρης της αληθείας...